Vyvěšeno dne: 9. 11. 2026 č.j. 63 A 30/2026-30
Sňato dne:

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Ľubomíra Majerčíka ve věci

navrhovatele: **Tomáš Jára**
bytem Teyschlova 31, 635 00 Brno

za účasti: **1. Úřad městské části města Brna, Brno-Bystrc**
sídlem nám. 28. dubna 60, 635 00 Brno-Bystrc
(volební orgán)
2. Naše Bystrc
jednající zmocněncem Mgr. Vladimírem Navrátilem
bytem Valouškova 12, Brno
3. Zelená pro Bystrc
jednající zmocněncem Martinem Benáčkem
bytem Chládkova 28c, Brno
4. Volím Bystrc
jednající zmocněnkyní Sabinou Kratochvílovou
bytem Foltýnova 7, Brno
5. BYSTRC BLÍŽ LIDEM (LIDOVCI A STAROSTOVÉ)
jednající zmocněnkyní Mgr. Bohumilou Mifkovou
bytem Dobročkovice 150
6. Občanská demokratická strana
jednající zmocněnkyní Monikou Švaříčkovou
bytem Klusáčkova 52, Brno
7. BYSTRC NAPLNO – koalice Trikolora, PRO, Svobodní
jednající zmocněncem Ondřejem Juráskem
bytem Cihlářská 16, Brno
8. Bystrčáci, Piráti, TOP 09 a nezávislí pro Bystrc
jednající zmocněncem Tomášem Jindrou
bytem Vondrákova 24, Brno
9. SPD a nezávislí
jednající zmocněncem Petrem Havelkou
bytem Cacovická 65a, Brno
10. Restart pro Brno
jednající zmocněncem RSDr. Alešem Růčkou
bytem Štefánikova 44, Brno
11. ANO 2011
jednající zmocněnkyní Sabinou Havránkovou
bytem Bystrcká 34, Brno
(volební strany, které mohou být návrhem dotčené)

o návrhu na neplatnost volby kandidátů ve volbách do Zastupitelstva městské části Brno-Bystrc konaných ve dnech 9. 10. 2026 – 10. 10. 2026,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Dana Janků

takto:

I. Návrh na neplatnost volby kandidátů ve volbách do Zastupitelstva městské části Brno-Bystrc konaných ve dnech 9. 10. 2026 – 10. 10. 2026 **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

1. Navrhovatel se podáním doručeným krajskému soudu dne 22. 10. 2026 (k výzvě krajského soudu doplněným podáním ze dne 27. 10. 2026) domáhal podle § 90 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), vydání rozhodnutí o neplatnosti volby všech zvolených kandidátů ve volbách do Zastupitelstva městské části Brno-Bystrc konaných ve dnech 9. 10. 2026 – 10. 10. 2026.

2. Navrhovatel se konkrétně domáhal, aby krajský soud rozhodl o přepočítání volebních výsledků ve volebních okrscích č. 3003 a 3007 a na základě tohoto přepočtu eventuálně vyslovil neplatnost volby všech zvolených kandidátů ve volbách do Zastupitelstva městské části Brno-Bystrc a naopak rozhodl o možném zisku mandátu dalšího kandidáta v pořadí, ať už pro volební stranu ODS nebo jinou kandidující volební stranu.

3. Navrhovatel konkrétně namítá, že důkazem je zjevná chyba ve sčítání hlasů za okrsek 3003, kdy právě navrhovateli jako lídrovi kandidátky ODS byly započteny jen preferenční hlasy (2,67 %) bez započtení hlasů pro celou kandidátní listinu. Zatímco ve všech ostatních okrscích Brno-Bystrc má vždy nejvíce preferenčních hlasů (např. 5,14 %v sousedním okrsku 3002 a 5,11 % v okrsku 3005) v okrsku 3003 je hodnota preferenčních hlasů pro jeho osobu zhruba poloviční, ač u všech ostatních kandidátů ODS je počet preferenčních hlasů v tomto okrsku (samozřejmě s odchylkami v jednotkách hlasů) odpovídající jejich pozici na kandidátní listině. Zároveň je v tomto okrsku výrazně větší (trojnásobný) propad hlasů pro ODS celkem než ve všech ostatních okrscích, což by vysvětlovala výše popsaná skutečnost. V roce 2022 v tomto okrsku vyhrála s 20,89 % hlasů právě ODS a podíl preferenčních hlasů všech kandidátů byl rovnoměrně stoupající s pozicí na kandidátní listině. I ve volbách v roce 2018 měla ODS v tomto okrsku nejvíce hlasů a to konkrétně 16,81 %. Ve všech třech komunálních volbách (2018, 2022, 2026) byly vždy poměry preferenčních hlasů kandidátů ODS v tomto okrsku rovnoměrně stoupající právě s výjimkou hlasů pro lídra v roce 2026, což aktuálně navrhovatel rozporuje. Je tedy zřejmá chyba (nikoli trend) v započtení hlasů preferenčních a celkových pro kandidáty ODS v tomto okrsku a zvýhodnění kandidátů ostatních volebních subjektů, kteří eventuálně získali mandáty neoprávněně. Proto navrhovatel požaduje přepočítání výsledků voleb, správné započtení hlasů a případné upravení mandátů pro jednotlivé volené kandidáty a subjekty. Ze stejných důvodů totéž navrhovatel požaduje i pro volební okrsek č. 3007, který vykazuje také nekonzistenci v datech u poměrů hlasů mezi kandidáty ODS, kdy preferenční hlasy v tomto okrsku jdou plně proti trendu, který vykazují téměř všechny ostatní volební okrsky v Bystrci. V neposlední řadě navrhovatel poukazuje i na nedostatky při sčítání hlasů ve volebním okrsku č. 3005, což je předmětem přezkumu samostatného návrhu, adresovaného krajskému soudu.

4. Dotčený volební orgán (Úřad městské části Brno-Bystrc) ve svém vyjádření odmítl tvrzení navrhovatele o pochybení dotčených okrskových volebních komisí ve jmenovaných okrscích (s odkazem na vyjádření samotných zapisovatelů), obzvláště, kdy jejich členové jsou již zkušení a byli řádně proškoleni na metodiku sčítání hlasů. Proto bez dalšího objektivního zjištění nespatřuje důvod pro zpochybnění výsledků hlasování.

II.

5. Krajský soud předně konstatuje, že návrh navrhovatele byl podán včas, když dle § 60 odst. 1 zákona o obecních volbách „*je třeba návrh na neplatnost voleb nebo na neplatnost volby kandidáta podat nejpozději 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb do zastupitelstev obcí Státní volební komisí*“, přičemž celkové výsledky voleb do zastupitelstev obcí jsou vyhlášeny uveřejněním zápisu Státní volební komise o výsledku voleb sdělením ve Sbírce zákonů. Sdělení Státní volební komise o vyhlášení celkových výsledků voleb do zastupitelstev obcí konaných ve dnech 9. – 10. 10. 2026, bylo publikováno ve Sbírce zákonů pod č. 189/2026 Sb. dne 13. 10. 2026 a tímto dnem byly vyhlášeny celkové výsledky voleb do zastupitelstev obcí.

6. Krajský soud dále konstatuje, že navrhovatel, coby volič zapsaný ve stálém seznamu voličů (nadto lídr kandidátní listiny volební strany ODS), byl aktivně legitimován k podání návrhu, neboť podle § 90 odst. 1 s. ř. s., „*za podmínek stanovených zvláštními zákony, se může občan* (…) *návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta.*“ Oním zvláštním zákonem je právě zákon o obecních volbách a konkrétně citovaný § 60 odst. 1, dle něhož se může domáhat ochrany u soudu mimo jiné i „*každá osoba zapsaná do seznamu ve volebním okrsku, kde byl člen zastupitelstva obce volen*“.

7. Za dané situace proto krajský soud přistoupil k posouzení důvodnosti podaného návrhu, aniž by shledal potřebné nařizovat jednání (§ 90 odst. 3 s. ř. s.).

III.

8. Jak již bylo rekapitulováno, navrhovatel se svým návrhem domáhá vyslovení neplatnosti volby kandidátů zvolených ve volbách do Zastupitelstva městské části Brno-Bystrc konaných ve dnech 9. 10. 2026 – 10. 10. 2026. Podle § 60 odst. 3 zákona o obecních volbách může navrhovatel podat návrh na neplatnost voleb, „*má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledky voleb.*“ Podle § 60 odst. 4 téhož zákona pak může navrhovatel podat návrh na neplatnost volby kandidáta, „*má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledek volby tohoto kandidáta.*“

9. Z citovaných ustanovení zákona o obecních volbách a z již ustálené „volební“ judikatury Nejvyššího správního soudu i krajských soudů vyplývá, že za základní předpoklady pro vyhovění návrhu (volební stížnosti) na neplatnost volby kandidáta, resp. hlasování je v obecné rovině nutno označit především: a) nezákonnost, spočívající v jednoznačném porušení ustanovení volebního zákona či jiných právních norem vážících se k volebnímu procesu; b) příčinnou souvislost, tj. vzájemný vztah existující mezi touto nezákonností a výsledkem voleb; a c) zásadní intenzitu této nezákonnosti, která musí dosahovat značného stupně výrazně ovlivňujícího a zpochybňujícího volební proces či jeho výsledek a tedy způsobovat tzv. „zatemnění“ volebních výsledků. Tyto tři předpoklady přitom musí být naplněny kumulativně; nebude-li dán byť i jen jeden z nich, podaný návrh nemůže být úspěšný (k uvedenému srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2004, č. j. Vol 6/2004-12; ze dne 20. 11. 2006, č. j. Vol 77/2006-26, či ze dne 29. 6. 2010, č. j. Vol 25/2010-94; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

10. Vztaženo na nyní posuzovanou věc navrhovatele, protizákonností by bylo porušení některých ustanovení zákona o obecních volbách, anebo porušení jiných právních předpisů než výhradně tohoto zákona, a to v těch případech, kdy se z obsahového hlediska jedná o právní předpisy vážící se k volebnímu procesu a kdy porušení z hlediska závažnosti dosahuje ústavní intenzity (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2006, č. j. Vol 36/2006-21).

11. Podmínku existence přímého vztahu mezi touto protizákonností a výsledkem voleb a její samotný smysl pak vyložil Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 73/04 ze dne 26. 1. 2005 (N 17/36 SbNU 185; 140/2005 Sb., dostupný rovněž na http://nalus.usoud.cz), když konstatoval: „*Úprava ověřování voleb je alternativně založena na předpokladu objektivní příčinné souvislosti mezi volební vadou a složením zastupitelského sboru nebo alespoň možné příčinné souvislosti (princip potenciální kauzality). Podstatné*

však je, že zrušení voleb nelze brát jako trest za porušení volebních předpisů, nýbrž jako prostředek k zajištění legitimity zvoleného orgánu. (…) *Rozhodující je pravděpodobnost vlivu volební vady nebo volebního deliktu na volební výsledek v konkrétních volbách s konkrétními voliči. Pouhá abstraktní možná příčinná souvislost nedostačuje. Ústavní soud je v této souvislosti nucen konstatovat, že ve srovnání s jinými státy je právní úprava vad volebního procesu, volebních deliktů a vůbec pravidel vedení volební kampaně, jednak velmi kusá, jednak svými kořeny v podstatě tkvící v podmínkách úpravy odpovídající "volbám" z dob minulého režimu. Volební zákonodárce bude proto muset zvážit, zda volební kultura voličů, kandidátů a veřejných funkcionářů je na takové úrovni, že úprava těchto otázek je zbytečná, nebo zda bude volební chování usměrňovat cestou předem stanovených pravidel, která vytvoří stav právní jistoty subjektů volebního procesu a která budou alespoň předpokladem volební ekonomie* (…).“ Uvedené konstatování posléze Ústavní soud doplnil v nálezu sp. zn. IV. ÚS 787/06 ze dne 29. 1. 2007 (N 16/44 SbNU 201), když dovodil, že „*ve volebním soudnictví nejde jen o to, zda byl porušen volební zákon objektivně či subjektivně, nýbrž je třeba vzít v úvahu všechny okolnosti konkrétního případu a intenzitu a způsob porušení volebního zákona. Nikoliv každé porušení volebního zákona vyvolává (je-li napadeno) neplatnost voleb. Každý případ je nutno posuzovat a vyhodnocovat nikoliv formálně, nýbrž materiálně: vždy individuálně a s přihlédnutím ke všem konkrétním okolnostem* (…).“ Není-li tento vztah shledán (tj. dojde-li sice k porušení právních předpisů vážících se k volebnímu procesu, nicméně toto porušení nemá žádnou souvislost se zjištěnými volebními výsledky), nelze přistoupit k vyslovení neplatnosti voleb, volby kandidáta či hlasování (srov. např. citované usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. Vol 6/2004-12).

12. Intenzita protizákonnosti, jež dopadá na výsledek voleb, musí navíc dosahovat takového stupně, že je možno se důvodně domnívat, že pokud by k protizákonnému jednání nedošlo, byl by volební výsledek zřejmě odlišný; zjednodušeně řečeno tedy „zatemnění“ volebních výsledků odpovídá reálné eventualitě jejich zásadního zpochybnění. Všechny možné vady a pochybení je totiž třeba považovat za relativní a jejich význam je třeba poměřovat jejich dopadem na výsledek voleb do zastupitelského orgánu jako takového nebo na výsledek volby konkrétního kandidáta, popř. na výsledek hlasování. Při posouzení této intenzity nicméně musí příslušný volební soud přistupovat velmi zdrženlivě, a to s ohledem na skutečnost, že „*soudní zásah nesmí ohrozit svobodné vyjádření názorů lidu při volbě jeho zástupců a musí odrážet, resp. nemařit snahu o zachování integrity a účinnosti volební procedury, zaměřené na zjištění vůle lidu prostřednictvím všeobecných voleb. Následné zpochybňování výsledků voleb bez prokázání závažných volebních vad hrozí podrýváním demokratické legitimity zvolených zastupitelských orgánů a aktů, které přijímají. Byla-li vůle lidu svobodně a demokraticky vyjádřena, žádné následující zásahy nemohou tento výběr zpochybnit, s výjimkou existence přesvědčivých důvodů v zájmu demokratického pořádku.*“ [srov. nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 3673/14 ze dne 10. 2. 2015 (N 32/76 SbNU 417)].

13. K jednotlivým tvrzením navrhovatele ohledně významného ovlivnění výsledku voleb (konkrétně rozdělení mandátů jednotlivým volebním stranám) krajský soud předně zdůrazňuje, že při přezkumu výsledků voleb soud vychází z presumpce správnosti závěrů jednotlivých okrskových volebních komisí, nebyl-li v konkrétním případě prokázán opak (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2010, č. j. Vol 67/2010-47). Jak ostatně zdůraznil Ústavní soud v citovaném nálezu sp. zn. Pl. ÚS 73/04, „*vycházeje z demokratického principu legitimity veřejné moci, dle něhož je lid jejím zdrojem a v této roli se podílí na jejím ustavování cestou svobodných a demokratických voleb (čl. 1 odst. 1, čl. 2 odst. 1 Ústavy), vyslovil Ústavní soud základní tezi, dle níž pro volební soudnictví z principu demokracie plyne vyvratitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů, a předložit důkazy k jejímu vyvrácení je povinností toho, kdo volební pochybení namítá.*“ Na druhou stranu je ovšem nutno připustit, že striktní požadavek na předložení relevantních důkazů navrhovatelem by mohl být při přezkumu voleb překážkou přístupu k soudu, a to zvláště v případě jednotlivých občanů, kteří nejsou účastni sčítání hlasů volebními komisemi. Aby však soud sám přistoupil k přepočtu hlasů či přezkoumávání správnosti jejich posouzení pouze na základě důkazně nepodložené volební stížnosti, musela by jej k tomu v konkrétním případě přimět „*zvláště významná indicie*“, která by byla způsobilá vyvolat pochybnosti o správnosti vyhlášeného výsledku voleb (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2006, č. j. Vol 82/2006-51, nebo ze dne 22. 10. 2014, č. j. Vol 18/2014-46).

14. Prizmatem výše uvedených judikaturních závěrů přistoupil krajský soud k hodnocení navrhovatelem předložených konkrétních tvrzení, jež dle jeho názoru dokládají významné ovlivnění výsledku v rámci rozdělování mandátů jednotlivým volebním stranám, což by mělo krajský soud vést k přepočtu odevzdaných hlasů a k eventuálnímu vyslovení neplatnosti volby kandidátů ve volbách do Zastupitelstva městské části Brno-Bystrc konaných ve dnech 9. 10. 2026 – 10. 10. 2026.

15. Navrhovatel svůj návrh (který byl původně označen jako „*stížnost na sčítání výsledků komunálních voleb*“) odůvodnil tím, že ve volebních okrscích 3003 a 3007 městské části Brno-Bystrc zjistil (i ve srovnání s jinými okrsky i kandidáty) odchylky v počtu získaných preferenčních hlasů pro osobu navrhovatele (zhruba poloviční), a zároveň zde došlo k výrazně většímu (trojnásobnému) propadu hlasů pro ODS celkem než ve všech ostatních okrscích, což by vysvětlovala výše popsaná skutečnost. Tuto skutečnost navrhovatel považuje za důsledek zjevné chyby ve sčítání hlasů za uvedené okrsky 3003 a 3007, a proto se domáhal kontroly způsobu přepočtu hlasů příslušnými okrskovými volebními komisemi ze strany soudu.

16. Takové tvrzení navrhovatele nicméně krajský soud samo o sobě nepovažuje za onu „*zvláště významnou indicii*“, která by odůvodňovala jeho požadavek na přepočítání hlasů v dotčených volebních okrscích, neboť je založeno pouze na hypotetickém předpokladu, opřeném o matematické výpočty z údajů zveřejněných ČSÚ, že příslušné okrskové volební komise musely při samotném sčítání pochybit. Jak již bylo totiž výše zdůrazněno, při přezkumu výsledků voleb soud vychází z presumpce správnosti závěrů jednotlivých okrskových volebních komisí, nebyl-li v konkrétním případě prokázán opak (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2010, č. j. Vol 67/2010-47).

17. Krajský soud si je samozřejmě vědom toho, že krajské (volební) soudy, včetně zdejšího soudu (srov. např. usnesení ze dne 5. 11. 2018, č. j. 63 A 4/2018-101 ve věci dvou spojených návrhů; nebo usnesení ze dne 7. 11. 2018, č. j. 63 A 8/2018-35), leckdy přistupují k přepočtu hlasů v jednotlivých volebních okrscích a tedy k revizi platnosti vyhlášených výsledků voleb. Činily tak ovšem s ohledem na celkový kontext obsahu návrhu vždy s konstatováním existence oné „zvláště významné indicie“, kterou nicméně spatřovaly v odlišných skutečnostech, než které předestírá navrhovatel v nynějším případě. Pokud již soudy přistoupily k přepočtu hlasů pouze toliko na základě tvrzení o nesrovnalostech ve výsledcích z jednotlivých okrsků (viz např. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 11. 2018, č. j. 14 A 213/2018-27), pak tyto nesrovnalosti vyplývaly ze zcela iracionálních až excesivních jevů (někteří kandidáti obdrželi nápadně nepravděpodobný, resp. minimální počet hlasů - buď 1, nebo žádný; markantně vysoký počet neplatných hlasů nebo naopak markantně vysoký počet získaných hlasů pro jedinou volební stranu – 100%; hlasy pro mrtvého kandidáta atp.).

18. Navrhovatel v nyní posuzovaném případě dovozuje nestandardnosti (započítání jen preferenčních hlasů navrhovateli či celkový propad hlasů), jejichž výskyt lze dle jeho názoru odůvodnit jedině zjevnou chybou ve sčítání hlasů příslušnými okrskovými volebními komisemi, pouze z komparace oficiálních výsledků „jeho“ volební strany (ODS) s výsledky této strany z jiných volebních okrsků či z voleb konaných v roce 2018 a 2022. Z oficiálních výsledků zveřejněných Českým statistickým úřadem (dostupných na www.volby.gov.cz a ve Sbírce zákonů pod č. 189/2026 Sb.) nicméně krajský soud žádné takové excesivní jevy a nestandardnosti nedovozuje, přičemž všechny lze vysvětlit standardními jevy v chování voličů a jejich preferencemi. Pokud třeba navrhovatel namítá výrazný propad hlasů ODS ve volebním okrsku č. 3003 (zisk 14,14 %) ve srovnání s výsledky v roce 2022 (20,89 %), tento jev je bezesporu možné přisoudit jednak celkovému trendu ve voličských preferencích na celorepublikové úrovni, jednak řadě „lokálních“ faktorů – úspěch nových volebních stran (zejména Volím Bystrc), vyšší počet kandidujících volebních stran (10 oproti 7 z roku 2022), naopak nižší volební účast a tedy i počet odevzdaných hlasů (téměř o 3000 hlasů). Pokud navrhovatel namítá, že mu byly započteny jen preferenční hlasy bez započtení hlasů pro celou kandidátní listinu, neboť ve srovnání s ostatními kandidáty získal menší počet preferenčních

hlasů (39 oproti 56 u kandidáta na 2. místě), krajský soud tomuto tvrzení příliš nerozumí. Buď by bylo lze namítat absenci započtení jen preferenčních hlasů pro lídra kandidátní listiny, ale bez dopadu na celkový počet hlasů pro volební stranu, anebo absenci započtených hlasů pro stranu jako celek, nicméně tomu neodpovídají hlasy připočtené ostatním kandidátům na kandidátní listině téže strany. Zásadním ovšem pro krajský soud je, že v žádném případě se o excesivní jev s potenciálně relevantními dopady (potenciálně by se jednalo o 17 „chybových" hlasů) na celkové výsledky voleb nejedná.

19. Ve většině případů, kdy soudy přistoupily k přepočtu hlasů, pak ony tvrzené pochybnosti o správnosti přepočtu hlasů navrhovatelé podložili určitým plausibilním tvrzením (čestné prohlášení voličů o hlasování pro konkrétní volební stranu a kandidáta, který ale dle výsledků nezískal ani jeden hlas; či svědectví o vložení hlasovacích lístků do nesprávných obálek v souvislosti se souběžným konáním senátních voleb). Obdobnou situací se zabýval i Nejvyšší správní soud např. v usneseních ze dne 24. 6. 2014, č. j. Vol 14/2014-43, či ze dne 14. 11. 2013, č. j. Vol 120/2013-42, v nichž přistoupil k přepočtu hlasů dotčeného volebního okrsku na základě tvrzení navrhovatelů, že dali preferenční hlas určitému kandidátovi, přestože podle oficiálních výsledků „jejich" kandidát nezískal žádný preferenční hlas.

20. Nezřídka se ono plausibilní tvrzení opírá o svědectví a doložené tvrzení členů či zapisovatelky příslušné okrskové volební komise, že komise nesprávně hodnotila hlasovací lístky jako neplatné; že bylo manipulováno se sčítacími archy atp.). Ostatně právě tyto skutečnosti byly tvrzeny i navrhovateli, kteří návrhy doručenými zdejšímu soudu rovněž namítali nesrovnalosti ve výsledcích z jednotlivých okrsků (včetně navrhovatelem namítaného okrsku č. 3005) ve volbách do zastupitelstva městské části Brno-Bystrc, přičemž krajský soud na jejich základě přistoupil k částečnému přepočtu hlasů ve vybraných okrscích (viz řízení vedená pod sp. zn. 65 A 13/2026 či sp. zn. 67 A 25/2026). V této souvislosti krajský soud rovněž připomíná, že kterákoliv volební strana, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do zastupitelstva obce, byla v souladu s § 17 zákona o obecních volbách oprávněna delegovat své zástupce do okrskové volební komise v každém volebním okrsku, ve kterém se do příslušného zastupitelstva volí. Je proto primárně věcí samotných volebních aktérů, nacházejících se v prostředí svobodné politické soutěže, aby vzájemně kontrolovali dodržování stanovených pravidel. Přestože součástí této kontroly je samozřejmě také volební soud v rámci soudního přezkumu voleb, jedná se ovšem toliko o prostředek *ultima ratio*, kdy by volební soud měl do volebního procesu zasáhnout výjimečně, a to pokud se ostatní prostředky kontroly ukázaly jako neúčinné, anebo nelze spravedlivě požadovat jejich vyčerpání a současně existují konkrétní skutečnosti naznačující porušení těchto pravidel způsobem, který mohl ovlivnit výsledek voleb. Pro rozhodování volebního soudu je totiž důležitá zmíněná zásada, podle níž pokud by došlo k pochybení na úrovni okrskové volební komise, měla by být sjednána náprava pokud možno hned „na místě" (obdobně srov. např. citované usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. Vol 67/2010-47). Členové volební komise se podílejí také na sčítání konečného výsledku voleb a posuzování platnosti hlasovacích lístků, přičemž právě skutečnost, že jsou delegováni různými politickými subjekty, má zaručit jejich vzájemnou kontrolu. Pokud by členové volební komise měli jakékoliv pochyby o správnosti postupu jiných členů komise, lze důvodně očekávat, že by tyto výhrady uplatnili např. formou odepření podpisu zápisu o průběhu a výsledku hlasování s uvedením důvodů tohoto odepření (§ 42 odst. 1 zákona o obecních volbách). Protokoly volebních komisí jsou přitom relevantním důkazem při rozhodování soudu. Na tomto základě by poté soud mohl přezkoumat postup volební komise z hlediska případného porušení zákona (srov. citované usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. Vol 82/2006-51).

21. Aniž by soud zkoumal, zda volební strana, za kterou navrhovatel kandidoval, do příslušných okrskových volebních komisí delegovala své členy či nikoliv, jejich přítomnost mohla fakticky usnadnit jeho postavení co do možnosti přesvědčivě tvrdit konkrétní pochybení v práci dané okrskové volební komise a konkrétní porušení volebního zákona, zejména pokud se mělo jednat o záměrnou manipulaci s volebními výsledky. Z předmětných zápisů okrskových volebních komisí, které si krajský soud společně s volební dokumentací vyžádal, nicméně nevyplývá, že by jakýkoliv

jejich člen vznesl námitku či výhradu proti jejich postupu při ověřování platnosti hlasů či při sčítání hlasů a tedy že by odepřel svůj podpis, přičemž důvody takového postupu by měly být uvedeny v samostatné příloze k zápisu. Za relevantní krajský soud nadto považuje skutečnost z vyjádření volebního orgánu, že řada členů volební komise měly zkušenosti z voleb minulých a současně byli řádně proškoleni za užití metodiky Státní volební komise, resp. ČSÚ. Koneckonců ani z protokolů o odevzdání výsledků voleb nevyplývá žádné chybové hlášení ze strany zaměstnance ČSÚ.

22. Ze všech uvedených důvodů krajský soud uzavírá, že za neexistence jakýchkoliv důkazů, excesivních jevů či plausibilních tvrzení navrhovatele a tedy zvláště významných indicií vyvolávajících pochybnosti o správnosti přepočtu hlasů příslušnými okrskovými volebními komisemi v namítaných volebních okrscích považuje návrh navrhovatele na neplatnost volby kandidátů ve volbách do Zastupitelstva městské části Brno-Bystrc konaných ve dnech 9. 10. 2026 – 10. 10. 2026, za nedůvodný, a proto jej zamítl.

23. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebního soudnictví nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** opravný prostředek přípustný.

Brno 9. listopadu 2026

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Dana Janků